

РЕШЕНИЕ

№ 6124

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9868** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на „ДЖОН ТИЕН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя У Юншън срещу ЗПАМ № ФК-С3252-0162902/14.08.2024г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, мълчаливо потвърдена от Директор дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС на „ДЖОН ТИЕН“ ООД, е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – магазин за аксесоари за коса, находящ се в [населено място], [улица] забрана на достъпа до него за срок от 30 дни, за нарушение на чл.118 ал.1 от ЗДДС. В жалбата подробно са изложени мотиви относно незаконосъобразността на оспорваната ПАМ, като основните възражения касаят липсата на мотиви и съразмерност между наложената мярка и извършеното нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява и се представлява от адв.К.. По същество моли съда да уважи жалбата. Претендира разноски.

Ответникът-началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция фискален контрол в ЦУ на НАП, редовно призован не явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото

доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.07.2024г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин за аксесоари за коса, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ДЖОН ТИЕН“ ООД, ЕИК[ЕИК].

При проверката е констатирано, че търговецът „ДЖОН ТИЕН“ ООД, ЕИК[ЕИК] в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбата на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

При проверката е установено, че при извършена контролна покупка, преди легитимацията на органите по приходите, на пакет шноли за коса на стойност 7,00 лв., заплатени в брой, не е издаден фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство модел „TREMOL ZM-KL V2” с индивидуален номер ФУ ZK 046003 и номер на фискалната памет 50144834, регистрирано в НАП с №4190065/14.05.2019г., нито ръчна касова бележка от кочан. Плащането е прието от У Юншън-управител.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № 0162902/03.07.2024г., към който е приложен дневен финансов отчет, ФКБ-копие, съкратен отчет на ФП и декларация от лице работещо по трудово правоотношение.

Предвид констатациите от извършената проверка, със заповед № ФК-С3252-0162902/14.08.2024г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а”, вр. чл.187, ал.4 изр.3 и чл.187, ал.1 от ЗДДС, на „ДЖОН ТИЕН“ ООД е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – запечатване на търговски обект – магазин за аксесоари за коса, находящ се в [населено място], [улица] забрана на достъпа до него за срок от 30 дни. Заповедта е без предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка.

Срещу дружеството са съставени и два АУАН-а: АУАН № F778756/18.07.2024г. за това че на 03.07.2024г. при направена контролна покупка в търговски обект – магазин за аксесоари за коса, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от Д. Т.“ ООД, извършена контролна покупка, преди легитимацията на органите по приходите, на пакет шноли за коса на стойност 7,00 лв., заплатени в брой, не е издаден фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство модел „TREMOL ZM-KL V2” с индивидуален номер ФУ ZK 046003 и номер на фискалната памет 50144834, регистрирано в НАП с №4190065/14.05.2019г. - нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Въз основа на АУАН е издадено НП № 783941-F778756/13.08.2024г., с което на дружеството за така извършеното нарушение е наложена имуществена санкция. Издаден е и АУАН № F778764/18.07.2024г. за това че на 03.07.2024г. при извършена проверка в търговски обект – магазин за аксесоари за коса, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от Д. Т.“ ООД, като е констатирано, че не е изпълнило задължението извън случаите на продажби да отбележи всяка промяна в касовата

наличност на ФУ – нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Със Заповед № 441/16.06.2023г. издадена от изпълнителния директор на НАП е С. Д. е преназначен на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

Въпреки установеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Независимо от формално спазената процедура и приложена материално правна норма съответстваща на установеното, настоящият състав преценява, че заповедта за

налагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена в несъответствие с целта на закона и при нарушение на принципа на съразмерност, предвид обстоятелствата, установени при проверката, така и в контекста на тълкуването, дадено от СЕС в решение по дело C-97/21г.

Настоящият съдебен състав намира, че при тази продължителност на срока (30 дни) се засяга съществено не само правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защита на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Спазването на принципа за съразмерност гарантира, че само така не би се засегнал в по-голяма степен от необходимото стопанският оборот, който е източник на приходи за бюджета, включително и с оглед целите на принудителните административни мерки, посочени в ЗАНН, свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях и целеният превантивен ефект на мярката.

В хода на административното производство не е установено от него да са произтекли съществени вредни последици за държавния бюджет, то налагането на ПАМ за 30 дни, Съдът приема, че не би могло да се определи като съразмерно, предвид размера и вида на вредите, които биха настъпили за държавния бюджет в сравнение с тези, които биха настъпили за жалбоподателя, ако управлението от него обект бъде запечатан за срок от 30 дни. Този извод не се променя от факта, че нарушението е повторно за дружеството, тъй като се отчитат конкретните обстоятелства, при които е извършено и ниската стойност на вещите, за които не е издаден фискален бон.

Налагането на процесната ПАМ е несъразмерно и от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023г. по дело C-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС с правото на ЕС е разглеждано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело C-97/21 на Съда на ЕС, като диспозитива на решението гласи: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение."

Видно и от мотивите на цитираното решение на СЕС, ПАМ като процесната следва да бъде съобразена с изискването - да не надхвърля необходимото за постигане на преследваните от закона цели - точки 56 и 57 от решението. ПАМ по чл.186, ал.1

ЗДДС е допълнителна тежест, която, преценена с оглед иницирираното срещу търговеца административно-наказателно производство, надхвърля тежестта на извършеното нарушение и е в противоречие с изискванията на принципа за пропорционалност (по арг. от точки 56, 57 и 62 от решението на СЕС). Ограничението на основното право по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС е допустимо, ако е необходимо за постигането на легитимни цели (осигуряване събирането на ДДС). Прилагането на санкционни мерки в областта на ДДС съставлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО, тези мерки следва да бъдат съобразени с изискването да не надхвърлят необходимото за постигане на преследваните от законодателството цели. Кумулирането на мярката по чл. 186 от ЗДДС с проведеното административно наказателно производство срещу дружеството-жалбоподател за налагане на имуществена санкция по ЗДДС не зачита правото по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС, от една страна, а от друга страна - е непропорционално.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноси в размер на 50 лв., представляващи платена държавна такса и 600лв. адвокатско възнаграждение платено в брой.

Воден от горното, Административен съд София – град, III отделение, 79-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДЖОН ТИЕН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя У Юншън срещу ЗПАМ № ФК-С3252-0162902/14.08.2024г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, мълчаливо потвърдена от Директор дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на „ДЖОН ТИЕН“ ООД, ЕИК[ЕИК], направените в производството разноси в общ размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.